

Tato práce je zaměřena na etiku a subjekt v postmoderním myšlení a poststrukturalismu. Výklad tématu je orientován na rozbor, interpretaci a komparaci převážně autorů francouzského myšlení druhé poloviny 20. století. Za pomoci užití literatury práce odpovídá na otázky: „Jak společnost, vědění a myšlení dané doby ovlivňuje svobodu lidské bytosti? Jaké mechanismy jsou přítomné při fungování jazykových struktur, ovlivňujících lidské myšlení? Jaké jsou možnosti jedince ve společnosti emancipovat se od vlivu mocenských strategií vládnoucích institucí?“ Záměrem práce je formulovat pravidla etiky, která bude alternativou ke kodifikované, normativní morálce. Celou práci prostupuje rozlišení mezi moderním univerzalismem a postmoderní pluralitou. Tento dualismus je zde interpretován především na základě myšlenek J.-F. Lyotarda. Ve výkladu filosofie Deleuze a Guattariho je toto rozlišení formulováno skrze teorie arborescentních a rhizomatických struktur. Autorem dominujícím v tematickém výkladu práce je Michel Foucault. Pomocí myšlenek tohoto autora je zde interpretována normalizace a disciplinace subjektu, potažmo autoritativně ustanovená etika. Stěžejním motivem celé práce je návrh Foucaultovy etiky, založené na vztahu k sobě samému. Tato sebe-reflexivní etika, péče o vlastní bytí, má původ v antice, na kterou se Foucault obrací v pozdním období své tvorby.